Kontor for Politik og Driftsudvikling
Beskæftigelses-, Integrations- og Erhvervsforvaltningen

NOTAT

Bidrag til fredagsmail til Socialudvalget om Ydelsesservices praksis for anvendelse af aktivlovens § 81 a

30-09-2026

Sagsnummer I F2
2026 - 21850

Dokumentnummer i F2
12206024

Sagsnummer i eDoc
2026-0355928

PROBLEM

På mødet i Socialudvalget den 16. september 2026 var der foretræde om Ydelsesservice Københavns anvendelse af aktivlovens § 81 a, som giver mulighed for at yde midlertidig hjælp til husleje til borgere, der er udsættelsestruede på grund af huslejerestance.

På baggrund af foretrædet har Socialforvaltningen bedt BIF om at bidrage til en opfølgning til Socialudvalget om anvendelsen af § 81 a, herunder hvilken betydning det har, hvis en borger har behov for at flytte til en billigere bolig, men ikke kan få oplyst, hvornår en passende bolig bliver ledig.

BAGGRUND

Kontanthjælpsreformen trådte i kraft den 1. juli 2025 og afskaffede kontanthjælpsmodtageres mulighed for særlig støtte til høje boligudgifter efter den tidligere § 34 i aktivloven. Københavns Kommune ydede i 2024 ca. 32 mio. kr. i hjælp efter § 34.

Efter aktivlovens § 81 a kan kommunen yde hjælp til rimeligt begrundede, midlertidige huslejeudgifter, når en borger er udsættelsestruet på grund af huslejerestance, hvis hjælpen på sigt kan forebygge udsættelsen. Bestemmelsen retter sig således mod en konkret og midlertidig udsættelsessituation.

I forbindelse med kontanthjælpsreformen og regeringens pulje til midlertidigt økonomisk tilskud til husleje i 2026 blev der etableret et tættere samarbejde mellem Socialforvaltningen og BIF om borgere, der er akut udsættelsestruede som følge af deres økonomiske situation.

YDELSESSERVICES PRAKSIS

Ydelsesservice i BIF behandler sager om midlertidig hjælp til husleje efter aktivlovens § 81 a. Der kan ydes hjælp, når borgeren er konkret udsættelsestruet, og hjælpen vurderes at kunne forebygge udsættelsen.

Ydelsesservice foretager en konkret og individuel vurdering af borgerens samlede situation, herunder om hjælpen kan forebygge udsættelsen, og om der er udsigt til en mere permanent løsning.

I perioden januar-juli 2026 har Ydelsesservice behandlet 464 sager om hjælp efter § 81 a. Heraf fik 405 sager afslag (ca. 87 pct.), mens 59 sager blev imødekommet (ca. 13 pct.). Afslagsprocenten ligger på samme niveau som i 2025. De hyppigste årsager til afslag er:

Kontor for Politik og Driftsudvikling
Gammel Køge Landevej 43
2500 Valby

- Borgeren er ikke konkret udsættelsestruet.
- Borgeren er ikke omfattet af lejelovens regler, f.eks. fordi borgeren bor i en andelsbolig.
- Borgeren har et varigt behov for økonomisk hjælp til betaling af huslejen uden udsigt til en varig forbedring af forsørgelsesgrundlaget.
- Borgeren har allerede afholdt udgiften.
- Boligselskabet har fastholdt fogedsagen, og en bevilling vil derfor ikke kunne forhindre udsættelsen.

Det indgår i vurderingen, om hjælpen kan bidrage til en midlertidig løsning, og om borgerens situation kan forbedres. Det kan f.eks. være gennem en jobkontrakt, et statsligt puljetilskud eller andre forhold, der på sigt gør det muligt for borgeren selv at afholde boligudgiften.

BILLIGERE BOLIG OG TIDSESTIMAT

Et centralt spørgsmål, som blev rejst på foretrædet den 16. september, er, om en borger skal kunne angive, hvornår vedkommende kan flytte til en billigere bolig, for at kunne få hjælp efter § 81 a.

Ydelsesservice stiller ikke et generelt krav om, at borgeren skal kunne angive en konkret dato for et boligskift. Det indgår derimod i den konkrete vurdering, om der er en realistisk mulighed for, at borgerens boligudgift kan bringes ned på et niveau, som borgeren kan betale, eller om borgerens økonomiske situation på anden måde kan forbedres. Hvis et boligskift er en del af løsningen, kan oplysninger om f.eks. boligsøgning, venteliste, boligindstilling og dialog med boligselskab indgå i vurderingen. Det vil som udgangspunkt ikke være tilstrækkeligt kun at være skrevet på en venteliste eller være boligindstillet, da der skal foreligge en realistisk plan for den permanente boligløsning, og hjælpen samtidig kun kan gives i en midlertidig periode.

Det skal samtidig kunne sandsynliggøres, at den midlertidige hjælp kan føre til eller understøtte en mere holdbar løsning. Hvis der ikke er udsigt til, at boligudgiften kan bringes ned, eller at borgerens økonomiske situation på anden måde kan forbedres, kan det være vanskeligt at yde hjælp efter § 81 a, fordi hjælpen dermed ikke forventes at kunne forebygge udsættelsen på sigt.